Υπομονή (Αγ. Δημήτριος του Ροστώφ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 9 Μαρτίου, 2010

«***Υ****πομονής έχετε χρείαν, ίνα το θέλημα του Θεού ποιήσαντες κομίσησθε την επαγγελίαν*» (Εβρ. 10. 36). Αυτοί που υπομένουν αγόγγυστα και με καρτερία τα πάντα, μένουν πιστοί στο θέλημα του Θεού. Κι αυτοί που μένουν πιστοί στο θέλημα του Θεού, θα πάρουν την αμοιβή που υποσχέθηκε Εκείνος: τη βασιλεία των ουρανών. Γι' αυτό κι εσύ «*μη νικώ υπό του κακού, αλλά νίκα εν τω αγαθώ το κακόν... Μηδενί κακόν αντί κακού αποδιδόντες· προνοούμενοι καλά ενώπιον πάντων ανθρώπων· μη εαυτούς εκδικούντες, αγαπητοί, αλλά δότε τόπον τη οργή· γέγραπται γαρ· εμοί εκδίκησις, εγώ ανταποδώσω, λέγει Κύριος*» (Ρωμ. 12. 21, 17, 19). Στον Κύριο ανήκει η κρίσις και η καταδίκη όσων σε αδικούν. Σε σένα η καλωσύνη και η μακροθυμία. Στον Κύριο ανήκει η τιμωρία και η πάταξις του κάκου. Σε σένα η ανεξικακία και η υπομονή.

Η υπομονή στις δοκιμασίες είναι ένα ασφαλές μέσο για να ενωθούμε με τον Θεό. Όσο ο γογγυσμός χωρίζει από τον Θεό, τόσο η υπομονή σφυρηλατεί την ενότητά μας μαζί Του. Αν λοιπόν υπομένης μ' ευγνωμοσύνη όλες τις δοκιμασίες για χάρι Του, θα σου ανταποδώση την αιώνια μακαριότητα.
Μέσω της θλίψεως και της υπομονής εισέρχεσαι στον χώρο της αληθινής γνώσεως και καθαρίζεσαι από το πλήθος των αμαρτιών σου.
Πρόσεχε ωστόσο να μην εκθέτης θελληματικά τον εαυτό σου σε κινδύνους. Να προσεύχεσαι στον Κύριο με τα λόγια της προσευχής που Εκείνος δίδαξε: «Μη εισενέγκης με εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι με από του πονηρού»! Μην επιδιώκης εσύ τις δοκιμασίες, για ν' ασκηθής τάχα στην υπομονή. «*Μη δώης εις σάλον τον πόδα σου, μηδέ νυστάξη ο φυλάσσων σε*» (Ψαλμ. 120. 3). Μην εκτίθεσαι ο ίδιος σε κινδύνους και πειρασμούς. Να είσαι όμως πάντα έτοιμος να υπομείνης με ευγνωμοσύνη όσους θα παραχωρήση ο Θεός. Ο ίδιος ο Κύριος μας διδάσκει με το παράδειγμά Του. Όταν πριν από το πάθος προσευχόταν στον Πατέρα Του, έλεγε: «*Πάτερ μου, ει δυνατόν εστι, παρελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο*». Θυμήσου ακόμη πόσες φορές φυλαγόταν από τους Ιουδαίους και τους ξέφευγε, ή προφυλασσόταν από τους κινδύνους που τον απειλούσαν. Ήταν όμως έτοιμος πάντα να υποταχθή στο θέλημα του Πατρός: «*πλην ουχ ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ*» (Ματθ. 26. 39).

Ο λόγος για την υπομονή δεν τελειώνει εύκολα. Θυμάμαι πάλι τους λόγους του Κυρίου: «*Εν τη υπομονή υμών κτήσασθε τας ψυχάς υμών*» (Λουκ. 21. 19). «*ο δε υπομείνας εις τέλος ούτος σωθήσεται*» (Ματθ. 10. 22). Αλλά και στο διάστημα της επιγείου ζωής Του ο Κύριος έγινε για μας πρότυπο υπομονής, μακροθυμίας και ανεξικακίας «*ος λοιδορούμενος ουκ αντελοιδόρει, πάσχων ουκ ηπείλει, παρεδίδου δε τω κρίνοντι δικαίως*» (Α' Πέτρ. 2. 23). Υπόμεινε κι εσύ με χαρά τα πάντα, για ν' ακούσης τη φωνή Του να λέη: «*Ότι ετήρησας τον λόγον της υπομονής μου, καγώ σε τηρήσω εκ της ώρας του πειρασμού της μελλούσης έρχεσθαι επί της οικουμένης όλης, πειράσαι τους κατοικούντας επί της γης*» (Αποκ. 3. 10).

«*Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον και προσέσχε μοι και εισήκουσε της δεήσεώς μου*» (Ψαλμ. 39. 1). Ο Κύριος δέχεται σαν θυσία ευάρεστη την ανδρεία υπομονή, ενώ αποστρέφει το πρόσωπό Του από τη μικροψυχία. Οι άνθρωποι της υπομονής ακολουθούν πιστά τα ίχνη Του, οι δειλοί και οι μικρόψυχοι απομακρύνονται από κοντά Του· «*πολλοί απήλθον εκ των μαθητών αυτού εις τα οπίσω και ουκέτι μετ' αυτού περιεπάτουν*» (Ιω. 6. 66).

Ποιός τραυματισμένος θεράπευσε ποτέ την πληγή του χωρίς υπομονή στον πόνο και στα θεραπευτικά μέσα του γιατρού; Ποιός μπορεί ν' ακολουθήση πίσω από τον Χριστό χωρίς να σηκώση στους ώμους τον σταυρό της υπομονής; Κανένας. «Όλοι όσοι Τον ακολούθησαν και Τον ακολουθούν ήταν και είναι έτοιμοι ν' αντιμετωπίσουν με υπομονή τις δοκιμασίες που οπωσδήποτε θα τους βρουν, καθώς τονίζει και ο σοφός Σειράχ: «*Τέκνον, ει προσέρχη δουλεύειν Κυρίω Θεώ, ετοίμασον την ψυχήν σου εις πειρασμόν*» (2. 1).

«*Ει τις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι*» (Ματθ. 16. 24). Τί μας λέει μ' αυτά τα λόγια Του ο Κύριος; Ότι όποιος θέλει να βαδίση στα ίχνη Του πρέπει πρώτα ν' αρνηθή τον εαυτό του, δηλαδή τη φιλαυτία του και το θέλημα του, έπειτα να σηκώση τον σταυρό του, σταυρό υπομονής και ανδρείας, και τέλος να Τον ακολουθήση.
Αγωνίσου να παραμείνης χωρίς μεταπτώσεις σε κατάστασι πνευματικής εγρηγόρσεως, υπομονής και ανδρείας, γιατί μόνο έτσι θα καταβάλης τον νοητό Αμαλήκ που επιβουλεύεται την ψυχή σου, θ' απαλλαγής από βάσανα και θλίψεις και θ' αξιωθής των αιωνίων αγαθών, όταν θα επανέλθη ο Κύριος για να κρίνη τον κόσμο. «*Ουαί υμίν τοις απολωλεκόσι την υπομονήν· και τί ποιήσετε όταν επισκέπτηται ο Κύριος;*» (Σοφ. Σειράχ 2. 14).
(Από το βιβλίο "Πνευματικό Αλφάβητο" του Αγίου Δημητρίου Ροστώφ, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, 1996)

Διαβάστε περισσότερα από τις εκδόσεις της Ιεράς Μονής Παρακλήτου πατώντας εδώ

"*Η Άλλη Όψις θα ήθελε θερμά να ευχαριστήσει τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής, για την ευλογία δημοσίευσης των αποσπασμάτων*"